

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святителя Петра,
Митрополита Київського, всієї
Русі чудотворця**

**St. Peter, Metropolitan of Kyiv
and all Rus'**

**Saint-Pierre, Métropolitte de
Kyiv et de toute la Rus'**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

Святителя Петра, Митрополита Київського, всієї Русі чудотворця

“Радуйся, земле, що раніше була неплодною ...” (Тропар Святителю)

На 6-го вересня за григоріанським календарем (це 24-го серпня за юліанським календарем) ми святкуємо Празник Перенесення Мощів Св. Петра, митрополита Київського і всієї Русі. Саме в цей день відбулося останнє перенесення його Мощів до ново-відбудованого Собору Успення Пресвятої Богородиці в Москві в 1479 р.

Св. Петро народився в Україні на Волині побожним батькам Федору й Євпраксії. Його мати була особливо відкрита до Слова Божого, бо ж його Життє оповідає, що Господь об'явив їй, про благословення, яке прийде в світ по через її сина, ще перед його народженням.

Батьки, буває, сумують і стараються зупинити вступ їхніх дітей у покликання чернече. Батьки Петруся згодилися на те, що він покинув батьківський дім і вступив у монастир у ранньому віці 12 літ. Юнак посвятився вивченню Св. Писання та писанню Ікон, яких даром давав своїм братам-ченцям та відвідувачам монастиря.

Після довгого часу монашого послуху Монах Петро дістав благословення залишити монастир, щоб подвизатися на самоті. Він поселився на березі річки Рата, що є притокою ріки Буг. З цієї причини часами зветься він Св. Петро Ратенський. Як часто буває, до нього прилучилися інші чоловіки, що шукали спасіння в

чернечому покликанні. Повстав монастир присвячений Христу Спасителю і Петро став його ігуменом. А навколо монастиря повстало село на обох берегах річки. Зветься воно Спаське в честь монастиря. До нині на 700 літ пізніше Петра далі пам'ятають у селі. Одна з ділянок зветься „Петровий кут” і є гай, що зветься „Петровий ліс” а також „Петрова долина”.

Митрополит Київський Максим, грек, провідав монастир і Св. Петро дав йому Ікону, яку він написав у честь Богородиці (тут її і подаємо). Св. Максим молився перед цією Іконою все своє життя. По упокоєнню Максима в р. 1305, Князь Юрій Галицький послав Ігумена Петра в Константинополь з проханням, щоб його призначили бути Митрополитом Київським і всієї Русі. Патріярх Афанасій уволив це прохання помимо того, що був конкурент – Ігумен Геронтій, посланий Князем Михайлом Тверським з тим же проханням. Кажуть, що Мати Божа появилася Геронтію підчас бурі на Чорному Морю і сказала йому, що це Петро, що написав Ікону, яку ніс з собою Героній від Митрополита Максима, що має стати наступником покійного Митрополита.

Св. Петро був дуже енергійним та відважним у сповнення свого служіння. Він поїхав до Орди до Хана Узбека, і отримав ярлик запевняючи права православному духовенству. Та не міг він довго зупинитися в Києві, яке лежало ще в руїнах після навали монгольської в 1240 р. Подібно як зробив його попередник, Максим, Петро проводив своє Архипастирське служіння з місця Володимира на річці Клязмі. Він і розіжджав по своїй широкій пастирській околиці, закликаючи духовенство й вірних старанно й реально проводити своє життя в Христі.

У 1325 р. на прохання Князя Івана Даниловича прозваного „Калита”, він переніс свій центр до Москви, однак завжди зберігаючи титул „Митрополит Київський і всієї Русі”. Жив він там дуже коротко. Поблагословив початок будови Успенського Собору і упокоївся в Бозі 21-го грудня (це 3-го січня на григоріянському календарі), 1326 р.

Переселення Митрополита Петра до Москви принесло великий зріст авторитету цього міста, мало відомого до того часу, і воно згодом стало першим містом в Росії. Це також призвело до проголошення незалежності (автокефалії) Російської Церкви від Києва в р. 1448, що визнала Матірня Церква, Патріярхія Константинопольська, аж в р. 1589. До р. 1448 Митрополити, що жили в Москві далі тримали титул „Митрополит Київський і всієї Русі”.

Цього церковного діяча, українця, високо шанують в Росії до нині. Уважають його Покровителем Москви. Найновіший Патріярх Московський Кирило (Гундяєв) прийняв жезло Митрополита Петра в часі своєї інтронізації з рук бывшего Митрополита Київського (Московського Патріярхату) бл. п. Володимира (Сабодана).

Св. Петра, Митрополита Київського і всієї Русі, далі шанує і Церква Українська. Його поминаємо на кожній Проскомідії (тихій підготовчій частині Св. Літургії), та

в кожній Літії (особливий чин благословення хліба, вина, елею та пшениці у навечір'я великих Свят).

Нехай його заступничі Молитви прискорять довгоочікувані братні відношення поміж двома народами, яким він служив, українцям та росіянам, які визначалися б дійсною єдністю в різноманітності, в якій кожен з партнерів шанує другого, як окремого та достойного в вартості та гідності. Амінь.

St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus'

“Make glad, o Land that before was barren ...” (Troparion)

On September 6 on the Gregorian calendar (which is August 24 on the Julian Calendar) we celebrate the Feast of the Translation of the Relics of St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus'. It was on this day that the final transfer of his Relics to the newly-rebuilt Cathedral of the Dormition of the Theotokos in Moscow took place in 1479.

St. Peter was born in Ukraine in the province of Volyn' to pious parents, Theodore and Eupraxia. His mother was particularly open to the word of Lord, as his Vita relates that the Lord revealed the blessedness that was to come into the world through her son even before he was born.

Parents sometimes mourn and seek to prevent the entry of their children into the monastic vocation. Peter's saw him leave the home and enter the monastery at the early age of twelve. The lad devoted himself to the study of the Scriptures and to the writing of Icons, which were given as gifts to his fellow-monks and visitors to the monastery.

After a long period of monastic obedience Monk Peter was given the blessing to leave

Saint-Pierre, Métropolitte de Kyiv et de toute la Rus'

«Réjouis-toi, o terrain qui était auparavant stérile ...» (Tropaire)

Le 6 septembre sur le calendrier grégorien (qui est le 24 août sur le calendrier julien), nous célébrons la Fête de la Translation des Reliques Saintes de Pierre, Métropolitte de Kyiv et de toute la Rus'». En ce jour-là que le transfert définitif de ses Reliques de la Cathédrale nouvellement reconstruite de la Dormition de la Mère de Dieu à Moscou a eu lieu en 1479.

Saint-Pierre est né en Ukraine dans la province de Volhynie aux parents pieux, Théodore et Eupraxia. Sa mère était particulièrement ouverte à la parole de Dieu, comme son Vita rapporte que le Seigneur a révélé la béatitude qui devait venir dans le monde par son fils avant même qu'il soit né.

Les parents pleurent parfois et cherchent à empêcher l'entrée de leurs enfants dans la vocation monastique. Ceux de Pierre l'ont vu quitter la maison et entrer dans le monastère à l'âge de douze ans. Le jeune homme s'est consacré à l'étude de l'Écriture et à l'écriture d'icônes, qu'il a données en cadeau à ses compagnons Moines et les visiteurs du Monastère.

Après une longue période de l'obéissance monastique le Moine Pierre a reçu la

the monastery for solitary ascetic endeavours. He settled on the banks of the Rata River, which is a tributary of the Buh River. As often happens, Peter was joined by other men seeking salvation in the monastic vocation. A monastery dedicated to Christ the Saviour arose and Peter was its Abbot. A village arose around the monastery. It is called Spas'ke (meaning "Saviour's") in honour of the monastery. To this day, 700 years later, St. Peter is remembered in the village. A section of it is called "Peter's corner" ("Petrovyy kut"), and there is a wood called "Peter's forest" ("Petrovyy lis") as well as a "Peter's Valley" ("Petrova dolyna").

The Kyivan Metropolitan St. Maximus, a Greek, visited the monastery and St. Peter gave him an Icon he had written of the Mother of God (reproduced here). St. Maximus prayed before this Icon all his life. After Maximus reposed in the Lord in 1305, Kniaz' Yuriy of Halych sent Abbot Peter to Constantinople with the request that he be named Metropolitan of Kyiv and all Rus'. Patriarch Athanasius granted this request, although there was another contender, the Abbot Gerontius, sent by Kniaz' Michael of Tver' with the same request. It is said that the Mother of God appeared to Gerontius during a storm on the Black Sea saying that it would be Peter, who had written the Icon Gerontius bore from Metropolitan Maximus, who would be chosen to succeed the Metropolitan.

St. Peter was exceedingly energetic and bold in fulfilling his ministry. He went to Khan Uzbek of the Horde and received documents guaranteeing the rights of the Orthodox clergy. He could not, however, remain long in Kyiv which was still in ruins after being sacked by the Mongols in 1240. As his predecessor, Maximus, had

bénédition de quitter le Monastère pour les efforts ascétiques solitaires. Il s'installa sur les rives de la rivière Rata, qui est un affluent de la rivière Boug. Comme il arrive souvent, Peter a été rejoint par d'autres hommes qui cherchent le salut dans la vocation monastique. Un Monastère dédié au Christ-Sauveur se leva et Pierre était son Abbé. Un village a surgi autour du Monastère. Il est appelé Spas'ke (ce qui signifie «du Sauveur») en l'honneur du Monastère. À ce jour, 700 ans plus tard, Saint-Pierre se souvient dans le village. Une section de celui-ci est appelée «coin de Pierre» («Petrovyy Kut»), et il y a un bois appelé «la Forêt de Pierre» («Petrovyy lis») ainsi qu'une «Vallée de Pierre» («Petrova dolyna»).

Le Métropolite de Kyiv Saint Maxime, un grec, a visité le Monastère et Saint-Pierre lui a donné une Icône, qu'il avait écrite de la Mère de Dieu (reproduite ici). Saint Maxime a prié devant cette Icône toute sa vie. Après que Maxime se reposait dans le Seigneur en 1305, le Kniaz' Yuriy de Halych a envoyé l'Abbé Pierre à Constantinople en demandant qu'il soit nommé «Métropolite de Kyiv et de toute la Rus'». Le Patriarche Athanase a accédé à cette demande, mais il y avait un autre concurrent, l'Abbé Gerontius, envoyé par le Kniaz Michel de Tver' avec la même demande. Il est dit que la Mère de Dieu apparut à Gerontius pendant une tempête sur la mer Noire en disant que ce serait Pierre, qui avait écrit l'Icône que Gerontius portait du Métropolite Maxime, qui serait choisi pour lui succéder comme Métropolite.

Saint-Pierre était très énergique et audacieuse dans l'accomplissement de son ministère. Il est allé au Khan ouzbèke de la Horde et a reçu des documents garantissant les droits du Clergé orthodoxe. Il ne

done, he took up his Archpastoral ministry from the city of Vladimir on the Kliaz'ma River. He visited his vast pastoral domain, exhorting the clergy and the faithful to be diligent and authentic in their life in Christ.

In 1325, at the invitation of Kniaz' Ivan Danylovykh, surnamed Kalyta, he moved his center of operations to Moscow, always retaining the title "Metropolitan of Kyiv and all Rus'". He lived there only a short while. He blessed the building of the Dormition Cathedral and reposed on December 21 (January 3 on the Gregorian calendar), 1326.

Metropolitan Peter's move to Moscow brought about the growth of the authority of this hitherto little-known town until it became the foremost city of Russia. It also led to the proclamation of the autocephaly of the Russian Church from Kyiv in 1448, which was recognized by the Mother Church, the Patriarchate of Constantinople, only in 1589. Until 1448 the Metropolitans who lived in Moscow continued to hold the title of "Metropolitan of Kyiv and all Rus'".

This Ukrainian Churchman is held in high esteem in Russia to this day. He is considered to be the protector of Moscow. The most recent Patriarch of Moscow, Kirill (Hundyayev), was handed the staff of Metropolitan Peter during his installation in his post, by the late Metropolitan of Kyiv (Moscow Patriarchate) Volodymyr (Sabodan), of blessed memory.

St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus', continues to be honoured by the Ukrainian as well as the Russian Church. He is commemorated in every Proskomidia (the silent preparatory part of the Divine Liturgy) and in each Litia (the special

pouvait pas, cependant, rester longtemps à Kyiv qui était encore en ruines après avoir été limogé par les Mongols en 1240. Comme avait fait son prédécesseur, Maxime, il a pris son ministère Archpastoral de la ville de Vladimir sur la rivière Kliaz'ma. Il a visité son vaste domaine pastoral, en exhortant le Clergé et les fidèles à être diligents et authentiques dans leur vie dans le Christ.

En 1325, à l'invitation du Kniaz' Ivan Danylovykh, surnommé Kalyta, il a déménagé son centre d'opérations à Moscou, en conservant toujours le titre de «Métropolite de Kyiv et de toute la Rus'». Il n'y vécut que peu de temps. Il a béni la construction de la Cathédrale de la Dormition et reposait le 21 décembre (3 janvier sur le calendrier grégorien) 1326.

Le déménagement du Métropolite Pierre à Moscou a mené à la croissance de l'autorité de cette ville jusqu'alors peu connue à ce qu'elle devienne la première ville de la Russie. Il a également conduit à la proclamation de l'autocéphalie de l'Église Russe de Kyiv en 1448, qui a été reconnue par l'Église Mère, le Patriarcat de Constantinople, seulement en 1589. Jusqu'en 1448 les Métropolites qui vivaient à Moscou a continué à détenir le titre de «Métropolite de Kyiv et de toute la Rus'»

Cet Homme de l'Église ukrainienne est tenu en haute estime en Russie à ce jour. Il est considéré comme le protecteur de Moscou. Le plus récent Patriarche de Moscou, Kirill (Hundyayev), a reçu le bâton pastoral du Métropolite Pierre, lors de son installation à son poste, du Métropolite de Kyiv (Patriarcat de Moscou) Volodymyr (Sabodan) de mémoire bénie.

Saint-Pierre, Métropolite de Kyiv et de

prayer at the blessing of the bread, wine, oil and wheat on the eve of major Feast days).

May his intercessory prayers bring about the long-awaited fraternal relations between the two peoples to whom he ministered, Ukrainians and Russians, marked by a true unity in diversity, in which each of the partners views the other as distinct and equal in worth and dignity. Amen.

toute la Rus'», continue à être vénéré par l'Église de l'Ukraine ainsi que celle de la Russe. Il est commémoré dans chaque Proskomidia (la partie préparatoire silencieuse de la Liturgie Divine) et dans chaque Litia (la prière spéciale à la bénédiction du pain, du vin, de l'huile et du blé à la veille des grandes Fêtes).

Puissent ses prières d'intercession apportent les relations fraternelles attendues à long entre les deux peuples à qui il exerça son ministère, les Ukrainiens et les Russes, marqués par une véritable unité dans la diversité, dans laquelle chacun des partenaires considère l'autre comme distinct et égal en valeur et en dignité . Amen.